

KURJER WILEŃSKI

wraz z Kurjerem Wileńsko - Nowogródzkim

Japonia zabiega o współpracę na Wschodzie z Anglią

LONDYN (Pat.). „Sunday Times“ zamieszcza interesujące i znajdujące potwierdzenie z innych źródeł wiadomości o poważnych wysiłkach, podejmowanych przez Japonię, celem przywrócenia współpracy z W. Brytanią na Dalekim Wschodzie.

„Sunday Times“ donosi, że ambasador japoński w Londynie Yoszida rozpoczął rokowania z Foreign Office oficjalne rokowania na ten temat. Inicjatywa pochodziła od Japonii, a celem tych pertraktacji ma być znalezienie podstaw dla współdziałania angielsko-japońskiego na terenie Chin. Yoszida poinformował miał zastępcę stałego podsekretarza stanu w Foreign Office (do nie dawna ambasadora w Chinach sir Aleksandra Cadogana, że oczekuje instrukcji od swego rządu, upoważniając go do prowadzenia rokowań w sprawie finansowej i gospodarczej od budowy Chin na jaknajszerszej płaszczyźnie.

Plan japoński przewidywać ma według „Sunday Times“ następujące punkty:

1) Zobowiązanie poszanowania terytorialnej integralności Chin przez Japonię;

2) Uznanie przez W. Brytanię specjalnych interesów japońskich w północnych Chinach w dziedzinie gospodarczej i strategicznej, przy czym uznaniu Mandżukuo de jure nie stanowiłoby koniecznego warunku;

3) Udzielenie Chinom wspólnej pożyczki przez W. Brytanię, Japonię, Stany Zjednoczone i Francję, oraz podział zamówień chińskich, udzielonych na podstawie tej pożyczki między mocarstwa, według uzgodnionego planu;

4) Pogłębienie przyjaźni między narodami Chin i Japonii w drodze rozwoju związków kulturalnych.

Tego rodzaju propozycje zostały by — zdaniem „Sunday Times“ — przez W. Brytanię przyjęte z ostrożną sympatią.

Główne zagadnienie polega na W.

Brytanii na tym, czy nowa japońska polityka, która polegałaby na pokojowej penetracji gospodarczej w Chinach oznaczałaby wyrzeczenie się do tychezasowej polityki japońskich kół wojskowych, które dążyły do opanowania Chin przemocą. Ponadto — pisze „Sunday Times“ — można uważać za przesądzone, że W. Brytania nie uczyni nic na Dalekim Wschodzie bez zgody a nawet bez poparcia Stanów Zjednoczonych.

Powyższe doniesienia „Sunday Times“ należy uzupełnić wiadomością, że kanclerz skarbu Neville Chamberlain odbył przed paru dniami dłuższą rozmowę z wysłannikiem prezydenta Roosevelta Normanem Davisem którego istotnie poinformował o propozycji japońskiej, a równocześnie zapewnił, że W. Brytania podejmie z Japonią jedynie wówczas pertraktacje, o ile rząd Stanów Zjednoczonych udzieli Anglii czynnego poparcia. Charakterystycznym jest, że w przytoczonych przez „Sunday Times“ propozycjach japońskich na temat udzielenia Chinom pożyczki przez 4 wielkie mocarstwa i podziału zamówień nie figurują Niemcy.

Czystka wśród czerkiesów

MOSKWA. (Pat.) Ostatnio aresztowano przewodniczącego czerkieskiego obwodowego komitetu wykonawczego Kambljewa, jako nacjonalistę czerkieskiego. Spodziewane są dalsze aresztowania wśród nacjonalistów czerkieskich. Nacjonalistyczna organizacja czerkieska, na której czele stał Kambljew, była dość rozgąszczona. Członkowie tej organizacji zajmowali stanowiska w obwodowym Komitecie wykonawczym w wydziale zdrowia publicznego, filii Banku państwowego, Instytucjach handlowych, w wydawnictwach i w prasie.

Jak wyjaśnia „Ordżonikidzewska Prawda“, Kambljew mógł prowadzić swoją działalność tylko dzięki utracie czułości partyjnej przez komunistów. Co więcej komunisty ci współdziałali z Kambljewem.

Dziennik podkreśla z oburzeniem, że przemówienie Stalina na 8-ym zjeździe Sowietów zostało przetłumaczone na język abazyjski celowo w skażonej formie. Poszczególne ustępy mowy Stalina były do tego stopnia skażone, że sens jej był całkowicie kontrrewolucyjny.

Wizyta prezydenta Austrii w Budapeszcie

BUDAPESZT. (Pat.) Dziś rano przybyli tu z Wiednia prezydent republiki Austriackiej Miklas z małżonką, kanclerz Schuschnigg, sekretarz stanu dr. Schmidt i kilku wyższych urzędników austriackich.

W południe prezydent Miklas złożył wieniec u stóp pomnika poległych w czasie wojny, po czym wziął udział w śniadaniu wydanym przez regenta Horvátha. W godzinach popołudniowych prezydent przyjął premiera węgierskiego Darányi i ministra spr. zagr. Kanya. Wczoraj w pałacu królewskim odbył się obiad galowy, a następnie raut.

Prasa węgierska w gorących artyku-

lach wita prezydenta Miklasa, którego wizyta uważana jest za uroczystą manifestację ścisłej przyjaźni austriacko-węgierskiej, opartej na tradycjach historycznych.

Konferencja 3-ech państw bałtyckich odroczone na lipiec

RYGA. (Pat.) Z Kowna donoszą, że 6-ła konferencja ministrów spraw zagranicznych państw bałtyckich odbędzie się w początkach lipca po koronacji londyńskiej i przewidzianych wizytach lorda Plymoutha i mon. Sandlera w państwach bałtyckich.

P. Simpson otrzymała rozwód

LONDYN. (Pat.) Rozwód pani Simpson stał się prawomocny. O fakcie tym p. Simpson poinformowana została telefonicznie.

Delegacja studentów polskich w Rydze

RYGA. (Pat.) Przybyła z Warszawy z wizytą wycieczka 10 studentów polskich członków akademickiego zw. zbliżenia międzynarodowego „Liga“, sekcji polsko-lotewskiej, którzy w ciągu kilkunastego swego pobytu w Rydze odbędą konferencję ze studentami Łotyszami w sprawie technicznych szczegółów rozwoju naszego zbliżenia.

Puchar amb. Noela w rękach Polaków

W poniedziałek zakończył się w Warszawie międzypaństwowy mecz tenisowy Polska—Francja o puchar p. ambasadora Noela.

Ostatniego dnia odbyły się dwa spotkania w grze pojedynczej panów zakończone zwycięstwem Polaków.

Tłoczyński pokonał Petza 6:4, 6:2, 2:6, 6:3.

Tarłowski zwyciężył Jamaina 7:5, 9:7, 6:8, 6:0.

W ogólnej punktacji zwyciężyła Polska 5:2. (Pat.)

Kronika telegraficzna

— STRAJK PRACOWNIKÓW AUTOBUSÓW W ANGLII rozszerza się na hrabstwa wschodnie.

Dziś o północy postanowiła przerwać pracę obsługa autobusów w Petersburgu.

— AUTOKAR wiozący grupę pielgrzymów do Wiertembergi wywrócił się niedaleko Monachium. Trzy osoby pomiały śmierć.

— WYPADŁ Z SAMOLOTU lecącego na wysokości 60 mtr. aptekarz z Dalston w hrabstwie Esseks, ponosząc śmierć na miejscu. Pilot spostrzegł zniknięcie pasażera dopiero po wylądowaniu.

Polska przedłuża linię lotniczą z Palestyny do Helsinek

Reprodukowane przez nas zdjęcie przedstawia poszczególne fragmenty z uroczystej inauguracji linii lotniczej Warszawa—Helsinki, która dzięki przedłużeniu komunikacji z Palestyną przez Warszawę do Helsinek, skracając drogę z krajów bałtyckich na blisko wschód do 2 dni. Widzimy z fotomontażu: na dole 2 polskie samoloty, które przyleciały do Helsinek z członkami delegacji polskiej typu „Douglas“ i „Lockheed-Electra“. U góry na prawo flakier minister komunikacji symbolicznym przecięciem wstęgi inauguruje linię lotniczą Helsinki—Warszawa, z prawej strony widoczny przewodniczący delegacji polskiej wicemin. komunikacji inż. Bobkowski. U góry na lewo — tabliczka, zawieszona uroczystie na samolocie w Helsinkach z oznaczeniem trasy lotu między Lyddą (Palestyna) a Helsinkami.

Azylanci z Hiszpanii przybyli do Polski

GDYNIA. (Pat.) 3 b. m. zawinął do Gdyni O. R. P. „Willa“ przywożąc na pokładzie 60 obywateli hiszpańskich, którzy znaleźli swego czasu schronienie w poselstwie polskim w Madrycie.

O. R. P. „Willa“ odplynął z Walencji 20 kwietnia po zabraniu na pokład wy-

mienionych osób. Ewakuacja azylantów hiszpańskich została dokonana stosownie do wytycznych, usiłowanych na ostatniej sesji Ligi narodów. Władze hiszpańskie w Walencji, udzielając pozwolenia na ewakuację postawiły za warunek, aby azylanci przewiezieni zostali do Polski.

Komuniści przygotowują organizację nielegalną na terenie Francji

PARYŻ. (Pat.) „Le Matin“ przynosi szereg informacji na temat ostatnich posunięć Kominternu.

Przypominając, że inicjatywa utworzenia Frontu Ludowego i zjednoczenia związków zawodowych wyszła od Kominternu, dziennik zwraca uwagę na to, że pod pretekstem zjednoczenia ruchu zawodowego udało się komunistom opanować główne organizacje, należące do generalnej konfederacji pracy, a w szczególności syndykat metalowców, którym kieruje komunistyczny deputowany Coles. Syndykat ten, jak twierdzi dziennik, ma stanąć na czele ruchu, zmierzającego do usunięcia ze związków zawodowych tych elementów z dawnej konfederacji pracy, które mogły się sprzeciwić realizacji planu, ustalonego przez Komitet Wykonawczy III Międzynarodówki w dniu 13 września ub. r., a polegający na tworzeniu stałych komitetów fabrycznych.

W dn. 14 kwietnia delegat III Międzynarodówki na Francję Dainow wydał polecenie podjęcia akcji, zmierzającej do usunięcia ze związków zawodowych tych

przewodców, którzy są przeciwni strajkom politycznym i zajmowaniu fabryk, a przede wszystkim właściwego kierownika konfederacji generalnej pracy p. Jouhaux, sekretarza konfederacji Bellina i wielu innych działaczy.

Poza tym przewidując niepowodzenie rokowań o połączenie partii socjalistycznej z komunistyczną i licząc się tym, że dalszy błąd wydarzeń we Francji może doprowadzić do rozwiązania partii komunistycznej, Komintern polecił agentowi niemieckiemu Walterowi Ulbrichtowi, aby wraz z jednym z kierowników „Czerwonej pomocy międzynarodowej“ Bureau opracował plan nielegalnej organizacji. Odpowiednich funduszy dostarczyć ma sekretarz odcinka zachodniego III Międzynarodówki Willy Trostel w Zurychu. Kontrolę nad tymi funduszami sprawować ma Sternberg. W skład Komitetu wykonawczego obok Dainowa wchodzi sekretarz stałego komitetu fabrycznego Maze, jeden z organizatorów czerwonych syndykatów w ZSRR Smirnow i członek Kominternu Petrowski.

Trudności francuskie z 40-godzinnym tygodniem pracy

PARYŻ. (Pat.) W poniedziałek weszły w życie postanowienia ustawy o 40-godzinnym tygodniu pracy w szeregu dalszych dziedzinach przemysłu, między innymi w przemyśle papierniczym, młynarstwie, fabrykach alkoholu i likerów, w przemyśle ceramicznym, na paryskiej kolejce podziemnej i t. d. W związku z tym prasa ponownie wszczynając dyskusję nad dotychczasowymi wynikami tej ustawy.

„Intransigent“ zauważa, że obliczenia niektórych kół lewicowych, iż ustawa ta powinna dostarczyć zatrudnienia 300 tysiącom bezrobotnych, okazały się nierealne, głównie wskutek tego, że zamiast wprowadzenia systemu kolejnych zmian, zaczęto zwracać się w kierunku stosowania tej ustawy w formie 5-ciu dni pracy po 8 godzin dziennie.

Postulaty kół gospodarczych, aby ustawa o 40-godzinnym tygodniu pracy nie była wprowadzana w życie w sposób zbyt nagły, zdają się również znajdować przychylnie echo w niektórych kółach lewicowych. W niedzielę w podobnym duchu wypowiedział się jeden z przywódców socjalistycznych minister stanu Paul Faure, który oświadczył, że sprzeciwianie się zastosowaniu ustawy o 40-godzinnym tygodniu pracy jest rzeczą bezsensowną, a że również „nie jest rozsądnym pragnieniem wprowadzenie tej ustawy wszędzie naraz i w sposób zupełnie jednolity“.

Te słowa min. Faure interpretowane są w tym sensie, że potwierdzają usterki tendencje partii socjalistycznej co do złagodzenia postanowień tej ustawy na okres wystawy.

Wizyta Neuratha w Rzymie

RZYM. (Pat.) Minister von Neurath który dzisiaj przybył do Rzymu, od razu złożył wizytę ministrowi hr. Ciano. Konferencja obu ministrów trwała blisko godzinę.

W południe ambasador Rzeszy von Hassel wydał na cześć min. von Neuratha śniadanie, w którym wziął udział min. Ciano.

RZYM. (Pat.) Po śniadaniu spożyłym w ambasadzie niemieckiej baron von Neurath przyjął przewodników niemieckiej partii narodowej — socjalistycznej we Włoszech, po czym o godzinie 17 złożył wieniec na grobach królów włoskich w Pantoonie, na Grobie Nieznanego Żołnierza oraz na grobowcu bohaterów faszystowskich na Kapitolu.

Przystawie ambasadora Rzeszy von Hassela udał się do pałacu weneckiego, gdzie odbył pierwszą rozmowę z Mussolinim, która trwała 5 kwadransów. W rozmowie tej wziął również udział minister spr. zagr. Ciano.

Wieczorem o godz. 21 baron von Neurath podejmowany był obiadem w pałacu weneckim przez Mussoliniego.

Jutro rano o godz. 10 min. Neurath przyjeżdża będzie przez króla, który bezpośrednio potem dokona otwarcia wystawy sztuki niemieckiej. Wieczorem min. Ciano podejmować będzie gości niemieckich bankietem w Villa Madama.

Dnia 5 bm. Neurath weźmie udział w śniadaniu wydanym przez ambasadora niemieckiego przy Watykanie.

Rozmowa ze Stefanem Jaraczem

NIE WYWIAD.

Dziennikarska forma artykułu, zwana wywiadem, jest wystarczająco zdewaluowana, by czuć wstręt do używania jej. To jeszcze gorzej, niż reportaże. Przeróżne panienki, przygodnie czepiające się dziennikarstwa pod frawajki, zrobiły z wywiadu dla siebie wygodny sposób bycia. „Przeprowadzając wywiad“ czują się „jak ryba w wodzie“. Po tym upajają się na szpaltach tą wodą słów, słów zmyślonych, przez „udzielającego wywiad“ zgola niewypowiedzianych. Pruwanie, chroniczne nalażenie, a w rezultacie przypisywanie „Bogu ducha winnym ludziom“ najfantastyczniejszych powiedzonek, wyrażań i poglądów do statecznie kompromitują ten gatunek „wywiadu“, jaki ostatnio niebawale się rozpanoszył.

To też nawet gdyby był to spór tylko o terminologię, użyję tu określenia rozmowa. Nie dlatego jednak, by forma zwykłej rozmowy miała pozwoleń na dowolność i wypaczenie wypowiedzi wielkiego artysty, Stefana Jaracza.

Oczywiście trudno uniknąć banału pytań. Ale też towarzyszy im ambiencja być sondami, zapuszczanymi w głąb.

T. ZW. KRYZYS TEATRALNY.

Mówi się dziś wiele o t. zw. kryzysie teatralnym. Świątynie Melpomeny są bez tłumów wiernych. Nie jeden teatr „robi bokami“. Co pan, dyrektor sądzi o tym zjawisku?

— Kryzys teatralny stracił na swej ostrości. Najgorszy okres — to rok 1931. Już ustaliło się dno kryzysu i obecnie jest coraz lepiej. Widzę to po swoim teatrze. Naturalnie daleko jeszcze do tego, by dyrektor mógł spokojnie ułożyć repertuar. Generalnie jednak uskarżanie się na kryzys wydaje się być nieracjonalnym. Przy czyn niepowodzenia należałoby szukać raczej w menkamentach artystycznych, albo też niedbałstwie gospodarzy teatrów.

LINIA REPERTUAROWA.

— Często dają się słyszeć narzekania na brak wyraźnej linii repertuarowej. Krytyka utyskuje, że teatry pozwalają sobie na balansowanie, powiedzmy od „Mazepy“ do sztuk... Kiedrzyńskiego. Że widz jest zasypywany szezczką...

— Przede wszystkim niełatwo było by sprecyzować co znaczy samo pojęcie „wyraźna linia repertuarowa“? Dawniej był teatr mieszczański. Służył mieszczaństwu. Teraz masy są zróżniczkowane przemianami społecznymi. Przy wystawianiu sztuk, któreby te masy porwały, można mieć poważne trudności natury pozartystycznej...

W małych miastach Polski repertuar siłą rzeczy musi być eklektyczny. Nawet dosyć krańcowe wahania — usprawiedliwiają warunki. Przez 30 ostatnich lat nigdy inaczej nie było. Może z wyjątkiem początkowej „Reżyji“ w Warszawie, kiedy to Osterwa postawił za cel grać tylko sztuki polskie. Ale przecież i to nie była „wy-

rażna linia repertuarowa“ w artystycznym rozumieniu.

NIE POD DYKTANDO PUBLICZNOŚCI.

— Czy teatr powinien liczyć się z gustami publiczności?

— Tak, z potrzebami i zagadnieniami, które społeczeństwo nurtują. Nie znaczy to jednak, by szedł pod dyktando publiczności. Nie można również demoralizować publiczności niepomernie niskimi cenami. Oczywiście sztuki muszą być „przystępne“. Zresztą i „trudne“ czyni się „przystępnymi“ plastyką gry...

T. K. K. T. WYCIĄGNĘŁO Z DŁUGÓW SZYFMANA, WIĘC MOŻE SIĘ ROZWIĄZAĆ.

— Jak się przedstawia sytuacja teatralna w Warszawie, czy T.wo Krzewienia Kultury Teatralnej robi coś?

— W sprawie T. K. K. T. wyrażam swe przekonanie kilkakrotnie i w tej chwili nie mam nic specjalnie nowego do powiedzenia. T. K. K. T. powstało, by Szyfmana wydobyc z długów. Dokonało tego. Więcej już nie może zrobić, więc może się rozwiązać.

T. K. K. T. mogłoby finansować teatry, które legitymują się rzetelnym wysiłkiem, ale nie Szyfmana. Teraz Szyfman stoi materialnie na nogach. Po jednak, czy zmieniają dyrektora Teatru Narodowego, czy też nie — da niewiele. Już z samą nazwą Teatr Narodowy w stolicy łączą się ogromne wymagania. Ten teatr trzeba budować od podstaw na nowo. Obecnie jest on dawnym teatrem „Rozmaitości“, gdzie się wszystko zmieści i aktor sko i repertuarowo. Tak się ułożyło, że są tylko nazwy bez motywującej je treści. Teatr Narodowy nie jest na-

rodowym, Teatr Polski nie jest polskim i Teatr Letni nie jest letnim.

Nazwy Teatr Malickiej, Teatr Adwentowicza, czy wreszcie Teatr Jaracza — posiadają przynajmniej jakieś usprawiedliwienie. Wiadomo „na co się idzie“.

T. K. K. T. miało spowodować renesans w Polsce, a dało jedynie jeden zespół dla kilku teatrów. Zasada wręcz przeciwna organizacji teatru. Na dobry ład, gdyby Towarzystwo było instytucją poważną, musiałoby działać, krzewić kulturę teatralną i na prowincji. Podczas mych objazdów spotkałem się z wieloma charakterystycznymi przykładami, z których jeden przytoczę. W Kielecach wzniesiono gmach, bodaj z największą widownią w Polsce. Tymczasem scena została zbudowana bez elementarnej znajomości rzeczy. Poprostu nie nadaje się, okropna. Jakże był by pożyteczny przy wykonywaniu tego rodzaju inwestycji inżynier sekcijny.

By mieć takiego inżyniera i w podobnych wypadkach wysłać — ni komu z T. K. K. T. nie przeszło chyba nawet przez myśl.

„MIĘTNA PROPAGANDA NIEISTNIEJĄCYCH RZECZY“.

Działalność T. K. K. T. wypadła by więc jałową?

— Szumna nazwa organizacji i nie ponadto. Dosadnie określił T. K. K. T. niedawno zgasły Franciszek Fischer. Fischer był znany z tego „że nigdy nie zhańbił się pracą“. Zapytany (bodaj przez Goetla) co by zrobił, gdy by mu koniecznie chcieli dać bardzo dobrą posadę, odpowiedział, że jeżeli już koniecznie, to reflektowałby na stanowisko w „mętnej propagandzie nieistniejących rzeczy“.

ZASP.

— Może coś specjalnie interesującego o ZASP-ie?

— No cóż, organizacja zawodowa. Ściąga składki, pilnuje kontraktów. Doniedawna ZASP. liła się z ran po „Teatrze artystów“ prowadzonym pod egidą związku. Zdaje się doprowadzić do wszystkiego do porządku. Specjalnie interesujące i godne uwagi są uchwały ostatniego zjazdu, zmierzające do radykalnego usunięcia bezrobocia wśród aktorów. W tym kierunku ZASP. może dużo zrobić i byłby na właściwej drodze.

„ATENEUM“ SZKOŁĄ DLA AKTORÓW.

— Jak funkcjonuje i rozwija się „Ateneum“, teatr prowadzony przez pana dyrektora?

„Ateneum“ trwa 7 lat. Założyłem teatr z myślą o minimalnym programie. Ideą było w pierwszym rzędzie postawić na właściwym poziomie rzemiosło aktora. Obchodzi mnie głów nie aktor. Repertuar można bez większego trudu wykreślić na papierze. Miał stuprocentową rację Stanisławski, gdy pewnego razu w czasie pogawędki towarzyskiej w Moskwie wyraził się: „Nie gram Szekspira, bo nie mam aktorów“. Z początku musiałem na wysokim poziomie rzemiosło aktora w masie, a wtedy dopiero można myśleć o ciężarce gatunkowym repertuaru.

Zespół aktorski „Ateneum“ jest rucho, poza stałym szkieletem zasadniczych barw. Ci ostatni artyści stanowią jądro teatru. Korzystam z sił, znajdujących się, z tych czy innych powodów, na wolnej stopie. W ciągu 7 lat przewinęło się po „Ateneum“ kilkadziesiąt osób. Marzeniem moim byłoby stworzyć sta-

ły zespół. Rzecz oczywista, że wówczas łatwiej o wspólny język porozumiewawczy.

„Ateneum“ znajduje się w trudnych warunkach materialnych. Zakładam teatr akurat wtedy, gdy wybuchł kryzys. „Ateneum“ nie ma żadnych stałych subwencji, czasem tylko doraźne zasiłki z Funduszu Pracy i Funduszu Kultury. Były lata, że nie otrzymało wogóle ani grosza i teatr był zdany wyłącznie na własne siły. Przerwał. Obecnie znajduje się na drodze organizowania stałego zespołu...

CORCZNY OBJAZD.

— Często „Ateneum“ wyrusza na objazdy?

— Co roku, na maj, czerwiec i lipiec. Polym urlop. U schyłku lata, w sierpniu znów jesteśmy czynni w Warszawie.

FILM POLSKI.

— Wszyscy psioczą na film polski. Co mogłoby mu pomóc?

— Film jest przemysłem artystycznym. Myślę, że przy posiadaniu odpowiednich kapitałów dałoby się przez zwyciężyć wiele wad i niedolności. Zresztą dziedzina ta wykracza poza moje kompetencje i nie potrafiłbym może wydać sumiennej opinii.

DRAMAT, CZY KOMEDIA?

— Dla skrótu uproszczone pytanie. Woli pan grać w dramacie, czy też w komedii?

— Bez różnicy. Z małymi odchyleniami stosuję ten sam arsenał środków artystycznych, jak w pierwszym tak i w drugim wypadku. Nawet w farsie trzeba grać „środkami dramatycznymi“ (robi się dramat o małą rzecz). Z drugiej strony, — że wymienię tylko Szekspira — tragedie jego są wypełnione groteskowymi scenami...

O LWÓW NIE ZABIEGAŁ.

— Czy to prawda, że pan dyrektor złożył ofertę na objęcie kierownictwa Teatrów Miejskich we Lwowie?

— Nie. Zwykle przed latem puszczają takie wersje. I w tym wypadku jest nieinaczej...

PROF. ROSE I RADEK.

— Odpowiadają faktycznemu stanowi rzeczy wiadomości, że prof. Rose i Radek byli bliskimi przyjaciółmi pana dyrektora?

Z Radkiem spędziłem całe dzieciństwo. Później nasze drogi się rozszły. On zajął się działalnością publicystyczną — polityczną, ja zaś... W czasie swej wizyty w Polsce Radek odwiedził mnie. Miło było przypomnieć dawne dzieje.

Rose — to jeden z najmilszych moich kolegów uniwersyteckich. Do tej pory z nim bardzo się lubimy. Właśnie przed chwilą dzwonił. Zaraz jesteśmy razem z prof. Rose do Kofran.

Na zakończenie dyr. Jaracz opowiada taki epizod. Mając 20 l. wyrzucił się kłędys w koleżeńskim gronie: „Zobaczcie, będę grał jeszcze Ryszarda III!“ Tak to wydało się przyjaciółom nie do wiary, że pokładali się za śmiechu. Czytelnik ma do tego okazję teraz.

Autoryzowaną rozmowę przeprowadził Anatol Mikulko.

POST SCRIPTUM.

Na czym polega wszechpotężna magia działania Jaracza ze sceny? Skromnym zdaniem piszącego te słowa, Jaracz już w kilku sekundach swej gry emanuje tyle najczystszej, najprawdziwszej sztuki, że każdego ta niezmiernie wprost zdolność zadziwia, zachwyca i ośmięwa. Zrywa się automatycznie oklasków i pot...

Święto narodowe 3 maja

WARSZAWA. (Pat.) Dzisiaj, w dniu święta narodowego 3 Maja stolica przybrała oświetlony wygląd. W godzinach rannych w świątyniach wszystkich wyznań zostały odprawione uroczyste nabożeństwa.

O godz. 10 rano w katedrze Św. Jana zostało odprawione uroczyste nabożeństwo, na które przybył P. Prezydent R. P., członkowie rządu z p. premierem gen. Sławoj-Składkowskim, marsz. Senatu Prystor, wice-marszałek Sejmu Schaetzel i inni.

Nawę główną wypełniły poczty sztandarowe związków i organizacji oraz tłumy wiernych.

DEFILADA.

Kulminacyjnym punktem uroczystości święta narodowego 3-go Maja była rewia wojska, policji i oddziałów p. w. na placu Józefa Piłsudskiego.

Po skończonym nabożeństwie poczęli przybywać na plac Józefa Piłsudskiego członkowie rządu z p. premierem gen. Sławoj-Składkowskim na czele.

O godz. 11 przybył na Plac Rewii p. minister Spraw Wojskowych gen. T. Kasprzycki — reprezentujący p. Marszałka Śmigłego-Rydza.

Po dokonaniu, przy dźwiękach hymnu narodowego przeglądu oddziałów p. minister gen. Kasprzycki udał się na prawe skrzydło pierwszego rzutu oddziałów, czekając na przybycie P. Prezydenta Rzeczypospolitej

O godz. 11,15, witany hymnem narodowym, przybył P. Prezydent R. P. w otoczeniu świty.

P. Prezydent R. P. w towarzystwie ministra gen. Kasprzyckiego, gen. Trojanowskiego, gen. Schally'ego i adiutantów przybocznych przeszedł przed frontem pierwszego rzutu oddziałów wojskowych, poczym skierował się w stronę trybun, gdzie przywitał się z oczekującymi dostojnikami państwowymi, z członkami korpusu dyplomatycznego, generałami i attachés wojskowymi.

W niędyż zasie oddziały wojskowe, policja i Przysposobienie Wojsk.,

poczęły przegrupowywać się, przystępując do defilady.

O godz. 11,45 Prezydent R. P. zajął miejsce w towarzystwie ministra gen. Kasprzyckiego na specjalnym podwyższeniu naprzeciwko pomnika Józefa Poniatowskiego. Po chwili rozpoczęła się defilada.

Doskonała postawa oddziałów wojskowych, policji i organizacji P. W.

Uroczystości 3-go Maja w Wilnie

W dniu wczorajszym miasto zostało udekorowane flagami o barwach narodowych.

O godz. 10 w Bazylice wileńskiej J. E. Ks. Arcybiskup Metropolita Jałbrzykowski w asyście duchowieństwa odprawił uroczystą Mszę św., na którą przybyli liczni przedstawiciele władz, wojska, społeczeństwa, poczty sztandarowe związków kombatanckich, korporacji akademickich, cechów i t. p. W tym samym czasie odbyły się nabożeństwa w świątyniach innych wyznań.

wzbudziła zachwyt zgromadzonych tłumów.

Po skończonej rewii p. Prezydent Rzeczypospolitej, żegnany hymnem narodowym udał się na Zamek.

Oddziały, biorące udział w rewii przemarszerowały ulicami miasta do koszar, witane serdecznie przez publiczność, zgromadzoną na chodnikach.

Po nabożeństwie w Bazylice o g. 11,30, przy pięknej pogodzie odbyła się defilada oddziałów wojskowych garnizonu wileńskiego. W defiladzie wzięły również udział oddziały P. W. policji, harcerstwa, Sokola, związków kombatanckich, korporacje akademickie i t. p. Defilada trwała przeszło godzinę.

W godzinach popołudniowych na kilku placach miejskich odbył się koncert orkiestr wojskowych.

Wieczorem miasto rześciście iluminowano.

W rocznicę Konstytucji 3 Maja

Znany obraz Jana Styki p. t. „Polonia“.

Zamknięcie zjazdu P. W. K.

W drugim dniu zjazdu ogólnopolskiego Organizacji Przystosowania Wojskowego Kobiet do Obrony Kraju rozpoczęły się obrady komisji, które wybrano pierwszego dnia. Po przyjęciu wniosków komisji, które miały charakter wewnętrzny, organizacyjny — nastąpiło uroczyste przekazanie sztandaru Kolu P. W. Kobiet w Chorzowie.

IX walny zjazd delegatek Organizacji Przystosowania Wojskowego Kobiet do Obrony Kraju zamknęła przemówieniem p. Michałowska.

Na zjazd nadesłano wiele depesz z pozdrowieniami i życzeniami pomyślnych obrad. Depesze takie nadesłali: p. Aleksandra Piłsudska, Marszałek Polski Śmigły-Rydz, marszałek Aleksander Prystor, minister Kasprzyski, minister Kościatkowski, min. Ulrych, gen. Dąb-Biernacki, gen. Olszyna-Wilczyński, gen. Kleeberg, rektor Staniewicz, gen. Kwaśniewski i inni.

XV-lecie konwentu „Batoria“

W dniach 2 i 3 maja konwent akademicki Batoria obchodził uroczyste 15-lecie swego istnienia.

W niedzielę odprawiona została dziękczynna nabożeństwo celebrowane przez J. M. ks. kurafora Czesława Falkowskiego. Następnie w sali rycerskiej odbył się komersz.

W dalszym ciągu uroczystości w dniu wczorajszym konwent brał udział w uroczystościach 3 Maja. O godz. 16 przebiegła barwna kalwada, w której wzięły udział wszystkie korporacje ze sztandarami.

Warunki ubiegania się o przyjęcie w roku 1937 do Szkół Podchorążych Lotnictwa

Komendanci Szkół Podchorążych Lotnictwa, pilotów i obserwatorów w Dęblinie i Oficerów Technicznych Lotnictwa w Warszawie, ul. Puławska 2 przyjmują podania kandydatów do dn. 20.V 1937 r.

Wymagany cenzus naukowy: Egzamin dojrzałości z ukończonego gimnazjum lub korpusu kadetów, seminarium nauczycielskiego lub szkoły średniej zawodowej.

Wymagany wiek: Ukończonych 17 lat i nieprzekroczonych 21 lat życia. Górna granica wieku zostaje rozszerzona do 22 lat dla absolwentów szkół techniczno-przemysłowych oraz dla absolwentów, posiadających świadectwo egzaminu pół-dyplomowego na jednym z wydziałów politechnik polskich i Akademii Górniczej.

Kandydaci powołani zostaną na koszt skarbu na kurs zybrowcowy w Państw. Szkole Zybrowcowej w Usłianowej od dnia 21 sierpnia. W czasie trwania kursu kandydaci składają egzamin konkursowy z wiedzy ogólnej, matematyki w zakresie szkoły średniej i podstawowych znajomości jednego z języków obcych.

Szczegółowe warunki ubiegania się o przyjęcie do wspomnianych szkół w r. 1937 zostały przesłane do Dyrekcji szkół i zakładów naukowych. Otrzyma je można bezpłatnie na żądanie skierowane do Dowództwa Lotnictwa, Warszawa, ul. Puławska 6 lub do komendantów Szkół Podchorążych.

Premie P. K. O.

Dnia 30 kwietnia 1937 r. odbyło się w PKO. ósme publiczne premiowanie książek na wkłady oszczędnościowe premiami w serii III.

W premiowaniu brały udział książeczki, na które wniesiono wszystkie wkłady za ubiegły kwartał w terminie do dnia 2 kwietnia 1937 r.

Premie po zł. 1.000 padły na Nr. Nr. 154330 250599 172086 190379 223361 249594. Premie po zł. 500 padły na Nr. Nr. 151416 157269 159612 160480 167090 168060 169370 172072 172682 172781 181404 183089 184833 186846 192463 194159 206827 213297 215583 210349 217618 224820 230718 231971 237361 238822 241424 243857 243964.

Premie po zł. 250 padły na Nr. Nr. 151487 151710 151803 153283 153389 155883 157074 157525 157364 160077 160313 160523 161248 161831 162022 163015 163042 163097 63968 164273 165042 166221 166368 166530 167910 168409 168746 168837 169266 169753 174242 174950 178154 182453 186196 188627 187533 188712 189047 189316 190335 192073 193496 194354 194430 194456 195028 199068 199499 201187 204535 204673 204985 205607 206791 207572 209868 210280 211141 213912 214854 217417 218607 220664 221297 222943 223132 227833 227995 229467 229485 233378 234359 236519 240498 240949 242459 245998 247012 249006 249415 250115 250127 250370.

Poza tym zostały wylosowane 283 premie 100-złotowe. Po raz drugi padły premie na następujące książeczki: Zł. 250. — na Nr. Nr. 158541, 219.559. Zł. 100. — na Nr. Nr. 159.852, 174.776, 175.431, 184.030, 187.580.

Wilnanki ozdabiajcie kwiatami okna i balkony

Przed jubileuszem panowania króla Danii

W związku z 25-letnim jubileuszem panowania króla Danii Chrystiana, który będzie uroczystie obchodzony przez naród duński między 15 a 17 maja b. r., reproduujemy zdjęcie, przedstawiające króla — Jubilata Chrystiana na strzelnicy.

KURJER SPORTOWY

Zawody motocyklowe w Lidzie

(Tel. od wł. kor.)

W dn. 2b. m. rozpoczął się dwudniowy Zjazd Gwiazdzisty Ziem Półn.-Wschodnich w Lidzie. Zbiórka uczestników odbyła się na stadionie miejskim o godz. 10. Przybyłych przed startem do huty „Niemen” powitał w imieniu władz i Komendy pow. Ośrodka PW i WF starosta Miklaszewski. Po wciągnięciu flagi na maszt i odegraniu Hymnu Narodowego uczestnicy wyjechali do Niemna, skąd powrócił nastąpił dopiero o godz. 14 po zwiedzeniu huty i śniadaniu.

Po powrocie do Lidy odbył się o godz. 14 do 16 bieg ze strzelaniem, a następnie wspólny obiad. Komandorem zjazdu jest inż. M. Bohatyrew. Zjazd ma charakter uroczysty, organizacja Zjazdu dobra. Uczestników około 40. Najliczniej poza Lidą reprezentowane było Wilno.

W dniu 3 maja przybył do Lidy w

związku ze Zjazdem Gwiazdzistym motocyklistów Ziem Północno-Wschodnich wojewoda nowogrodzki Adam Sokółowski, który dokonał przeglądu oddziałów PWW oraz uczestników zjazdu motocyklistów na zamku Gedymina.

Po nabożeństwie odbyła się defilada wojska i organizacji społecznych. W defiladzie wzięli również udział uczestnicy Zjazdu motocyklistów.

W Lidzie w Zjeździe Gwiazdzistym i w zawodach motocyklowo-strzeleckich przy udziale 40 zawodników osiągnięto następujące wyniki:

- 1) Mnichowicz W. z Wil. T. C. i M.
- 2) Okołowicz E. z Lidy.
- 3) Paprocki z Lidy.

Zwycięzca Mnichowicz zdobył puchar ofiarowany przez F. Stollego. Organizacja zawodów doskonała.

Wyniki biegów narodowych 3 maja

W Wilnie mieliśmy wczoraj przy wspaniałej pogodzie doskonale udane i świetnie zorganizowane przez WKS. Śmigły trzy biegi narodowe. Biegi te mają w Wilnie piękną już t a dycję sportową. Ogółem na starcie zgromadziło się mniej niż przynuszciliśmy zawodników bo tylko 138, ale ci, którzy stanęli walczyli bardzo ambitnie i bieg pozostawił jak najlepsze wrażenie.

Oczywiście, że największym zaciekawicem cieszył się bieg główny dla stowarzyszonych. Pojedynek jaki miał się rozegrać między Zylewiczem, a Kulinkowskim emocjonował wszystkich. Wiadomem bowiem było, że dy stans 7 km. nie bardzo odpowiada Zylewiczowi bo jest on raczej średni dystansowcem niż długodystansowcem, ale mając większą rutynę i lepszy krok zapewnił on sobie powodzenie.

Pierwszy bieg dla młodzieży odbył się rano. Dystans wynosił 2200 mtr. ze startem i metą na Pióromonie. Wyniki techniczne są następujące: 1) Borejko 7.14.4; 2) Rzewuski 7.24.31 3) Trojanowski.

Bieg dla niestowarzyszonych zgromadził 112 zawodników, przeważnie wojskowych. Trasa biegu była bardzo malownicza. Rozpoczęła się na Pióromonie, a kończyła się na Placu Tyszkiewicza przy ul. Zygmuntońskiej. Wyniki techniczne są następujące: 1) Mojsiewicz 16.41; 2) Michałowski 16.51.6; 3) Kowalewski 16.54.2 4) Maciejewski; 5) Dźbło; 6) Jaszkw; 7) Jocz; 8) Klimaszewski; 9) Stecko; 10) Bieniaś; 11) Tumiłowicz; 12) Zadykowiec; 13) Panciewicz; 14) Minko; 15) Możejko; 16) Misiuro; 17) Ziemiakiewicz; 18) Miłosz; 19) Jarmużowski; 20) Kaczmarek.

Bieg na 7 kmtr. zaczął się z Placu Tyszkiewicza, a prowadził aleją nad Wilią przez Most Zielony, aleją nad Wilią koło Elektrowni na Pióromont,

a potem przez most Strategiczny na Antokolu, koło więzienia i spowrotem na Plac Tyszkiewicza. Publiczność zgromadzona na mecie mogła więc część trasy obserwować.

Wyniki techniczne są następujące: 1) Zylewicz Ognisko 21.50; 2) Kulinkowski AZS. 22.2.8; 3) Dzikowiec W. K. S. Śmigły 23.6.2; 4) Kmity WKS. Śmigły; 5) Dordził WKS. Śmigły; 6) Rudak AZS. Publiczność zgromadzona na ostatnich entuzjastycznie witała wszystkich bieżących. Organizacja była doskonała. Słowa uznania należy wyrazić mjr. Parczyńskiemu i por. Giedgowdowi, którzy organizowali te biegi.

Rozdanie nagród nastąpił w dniu otwarcia sezonu sportowego WKS. Śmigły 9 maja na Pióromonie.

Ogółem na ziemiach Północno-Wschodniej Polski startowało około 2 000 zawodników.

Jak portier hotelu „nabył“ dwa place

Parokrotnie pisaliśmy już o aferze, wciąż jeszcze ukrywającego się Wilhelma Uszyły. Na marginesie tej afery ciekawe będzie zapoznać się z dziejami jednego z oszustw Uszyły którego ofiarą padł portier hotelu „Europa“.

Uszyły przez pewien okres czasu zamieszkiwał w hotelu Europejskim i z tego tytułu wiedział o tym (poszukujący podobnych „zarobków“ zwykle mają dobre wyrobiony węch), że portier hotelowy uciął znaczną gołówkę i chce nabyć sobie jakąś majątkowość.

Uszyły zgłosił się do portiera z propozycją:

— Kup pan u mnie za bezcen dwa place. Jeden na ul. Krakowskiej, drugi na Świellanej.

Zawiózł klienta pierw na Krakowską następnie na Świellaną. Place podobały się portierowi, zaś cena, którą zażądał

Tajemnica szulerni karcianej

W dn. 22 ub. m. podczas czyszczenia piwnicy w posesji Abrama Kureńca w Dziśnie ujawniono 2 zbutwiałe czaszki

ludzkie i drobne kości. Ustalono, że w domu tym przed wojną światową mieścił się klub karciany. Kości zabezpieczono.

Zabrakło na pogrzeb...

18 marca r. b. na cmentarzu w Uclanach, pow. brasławskiego znaleziono zagrzebane w śniegu zwłoki noworodka. Ustalono, że w dniu 8 marca r. b. w szpitalu powiatowym w Brasławiu Anna Pupałówna, zam. w folw. Steplany, gminy smolewskiej urodziła dwojaczki. Po kil

ku dniach jedno dziecko zmarło w szpitalu. Gdy w dniu 16 marca Pupałówna została zabrana ze szpitala przez swoją matkę, wzięły one dziecko żywe i zwłoki zmarłego dziecka, a ponieważ nie miały pieniędzy na pogrzeb, zakopały zwłoki w śniegu na cmentarzu we wsi Uclany.

Nieszczęścia w parze chodzą

Plutonowy Bernard Przewłocki przybył do Wilna i zatrzymał się u krewnych przy ul. Szkaplemej 57. Przyjęcie było bardzo gościnne. Wczoraj plutonowy stojąc w oknie, obserwując życie ulicy. Nagle na twarzy jego zajaśniał uśmiech radości. Spozstrzegł w oddali szwagra, Stanisława Walentynowicza, zdążającego na rowerze. Pan Walentynowicz widać był trochę „wstawiony“, rower bowiem nie szedł przepiszowo. Czasami kierownica wypadła z rąk rowerzysty i koła tworzyły zygzakowatą linię. W pewnej chwili oddech zamarł

w piersi plutonowego. Rower nagle wywinął koziołka i rowerzysta upadłszy na bruk nie podniósł się. W okamgnieniu wytworzyło się zbiegowisko.

Chcąc przyjść szwagrowi z pomocą plutonowy pobiegł. Lecz tego dnia fatalum zawisło nad szwagrami. Przewłocki poślizgnął się, upadł z kilku schodków i legł nieruchomo. Miał złamaną nogę.

Wzywano karetkę pogotowia i przewieziono go do szpitala wojskowego na Antokolu, zaś Walentynowicza, po udziale leniu pierwszemu pomocy, skierowano do domu. (c)

RADIO

WTOREK, dnia 4 maja 1937 r.

6.30 — Pieśń. 6.33 — Gimnastyka. 6.50 — Muzyka. 7.00 — Dziennik por. 7.10 — Program dz. 7.15 — Audycja dla poborowych. 7.35 — Informacje i giełda roln. 7.40 — Muzyka. 8.00 — Audycja dla szkół. 8.10 — Przerwa 11.30 — Słuchowisko 3 maj Krystka i Anielki. 11.57 — Sygnał czasu. 12.00 — Hejnał. 12.03 — Utwory Wolfganga Mozarta. 12.40 — Dziennik. 12.50 — Wojsenne piąco na łące inż. Stefan Pawłowski. 13.00 — Muzyka popularna. 14.00 — Przerwa. 15.00 — Wiadomości gospodarcze. 15.15 — Orkiestra portugalska. 15.25 — Życie kulturalne. 15.30 — Odeinek prozy. 15.40 — Program na 60 sekund. 15.45 — Muzyka polska. 16.00 — Ze spraw literackich w jez. polsk. 16.00 — D. c. muzyki. 16.15 — Skrzynka PKO. 16.30 — Koncert w przerwie około godz. 17.00 — Dni powszednie państwa Kowalskich. 17.50 — Monolog Teodora Bujnickiego w wykonaniu Tadeusza Surowy. 18.00 — Pogadanka. 18.10 — Reportaż sportowy. 18.16 — Wit. Wiad. Sport. 18.20 — Dialog — Prawo elwani Wiktoria a Rosja w XVIII wieku — w opr. magistra Aleksandra Darugi. 18.40 — Carillo. 18.50 — Pogadanka. 19.00 — Paradoxy pracy społecznej. 19.20 — Utwory Gabriela Faure. 20.00 — V. w. kółkowym świecie. 20.45 — Dziennik. 20.55 — Pogadanka. 21.00 — XIV Koncert ORMUZ. 22.00 — Muzyka salonowa. 22.30 — wiersze. 22.45 — Tańcem. 22.55 — Ostatnie Wiad. 23.00 — Zakończenie.

ŚRODA, dnia 4 maja 1937 r.

6.30 — Pieśń. 6.33 — Gimnastyka. 6.50 — Muzyka. 7.00 — Dziennik poranny. 7.10 — Program dz. 7.15 — Audycja dla poborowych. 7.25 — Program dz. 7.35 — Informacje i giełda roln. 7.40 — Muzyka. 8.00 — Audycja dla szkół. 8.10 — Przerwa. 11.30 — Zielona tańka i muzyka. 11.57 — Sygnał czasu. 12.00 — Hejnał. 12.03 — Zespół Pawła Ryńska. 12.40 — Dziennik pol. 12.50 — Szukam letniska. 13.00 — Popularna muzyka. 14.00 — Przerwa. 15.00 — Wiad. gospodarcze. 15.15 — Echa z różnych stron. 15.25 — Życie kulturalne. 15.30 — Codzienny odełek prozy. 15.40 — Program na czwartek. 15.45 — Muzyka operetkowa. 16.10 — Zagadki muzyczne. 16.30 — Chór akademicki. 17.00 — Wyprawa Kijowska 1920 r. — odczyt wygl. gen. Trudewicz Kutrzeba. 17.15 — Orkiestra. 17.50 — U. w. wytwórców dzbanków i zwierzątków. w Lidy. 18.0 — Pogadanka. 18.10 — Wiad. sportowe. 18.20 — Skrzynka muz. 18.30 — Wspomnienia i dokumenty — Fragment z książki Kolanowskiego — Polska Jagiellonów. 18.40 — Muzyka z czasów Jagiellonów. 18.50 — O przyszłości wiejskiej dziatwy. 19.00 — W sklepie z zabawkami. 19.20 — Koncert solistów: Jan Markiewicz i Ignacy Stółow. 20.00 — Współczesna opera niemiecka 20.35 — Chwila Biura Studiów. 20.45 — Dziennik. 20.55 — Pogadanka. 21.0 — Koncert Chopinowski w wyk. Jana Ekiera. 21.20 — Robert Schumann: Kwintet fortepianowy Es dur op. 44. 22.0 — Muzyka taneczna pod dyr. Wł. Szczepańskiego. 22.55 — Ostatnie Wiad. 23.0 — Tańcem. 23.30 — Zakończenie n.c.

Wiadomości radiowe

500 CENNYCH NAGRÓD DLA ROLNIKÓW.

za udział w Wielkim Konkursie Radiowym.

„Wieki Konkurs Radiowy dla Wsi“, ogłoszony przed kilku miesiącami nie przestaje być przedmiotem żywego zainteresowania rolników, z których każdy ma szansę zdobycia jednej z 500 cennych nagród za najlepsze spełnienie warunków konkursu. Nagrody te stanowią: żywy inwentarz, narzędzia rolnicze, radiowe odbiorniki lampowe, zboże, nasiono, drzewo owocowe, rowery, gramofony i wiele innych pożytecznych przedmiotów, niezbędnych w gospodarstwie.

Konkurs miał być zamknięty z końcem kwietnia r. b., lecz na skutek licznych próśb mieszkańców wsi i organizacji wiejskich został przedłużony do dnia 1 czerwca. A więc każdy rolnik, każda gmina lub gromada, wieświec, domu ludowy i każda wiejska organizacja społeczna biorąc udział w konkursie może jeszcze przez cały maj zjednywać wśród sąsiadów i znajomych nowych abonentów radiowych. Nazwiska nowo-pozyskanych abonentów należy przesłać najpóźniej do dnia 15 czerwca pod adresem: Polskie Radio, Warszawa, Mazowiecka 5, „Wielki Konkurs Radiowy dla Wsi“. Szczegółowych informacji o konkursie udzielają pp. Sekretarze gmin i pp. Soltysy.

Po zakończeniu konkursu jury rozdzieli wszystkie 500 cennych nagród wśród tych uczestników konkursu, którzy zdobędą największą liczbę abonentów.

TRANSMISJA KONCERTU O.R.M.U.Z. u Konserwatorium Warszawskiego.

Koncerty O.R.M.U.Z. u znane są ze swych ciekawiepomysłanych programów, zapożyczających publiczność z nieznanymi dziełami dawnych mistrzów. Polskie Radio transmituje prawie wszystkie koncerty tej muzycznej organizacji. Tym razem dn. 4 b. m. o godz. 21.00 program koncertu przyniesie następujące utwory: Kwartet na flet: allówie, wolonczelę i fortepian — Kristiana Filipa Bacha, oraz Trio fortepianowe c-moll Beethovena, dzieło wprawdzie bardzo znane, ale zawsze stanowiące dla słuchacza głębokie przeżycie muzyczne. Poza tym w programie pieśni Schuberta. Koncert transmitowany zostanie z Konserwatorium Warszawskiego na wszystkie rozgłośnie polskie.

„PARADOKSY PRACY SPOŁECZNEJ“.

Dyskusja radiosłuchaczy.

Pracownicy zatrudnieni przez organizację społecznie pracują najczęściej w warunkach znacznie trudniejszych, niż pracownicy innych instytucji. Organizacje społeczne tłumaczą się tym, że fundusze ich czerpane z ofiarności społeczeństwa nie mogą iść na koszty administracyjne, które należy ograniczać do minimum, flu maczą się również tym, że pracownik instytucji społecznej powinien traktować swą pracę jako działalność społeczną i ponosić dla niej pewne ofiary. Wysuwają się tu zagadnienie, czy takie stanowienie sprawy jest słuszne i czy instytucje społeczne powinny posługiwać się siłami pałnymi, traktującymi swą pracę zawodowo, czy też opierać się na siłach ochotniczych, ofiarujących swą pracę bezinteresownie. Zagadnienie to będzie tematem audycji „Dyskutujmy“ w dn. 4 maja o godz. 19.00. Dyskusję zgał odczyt Irony Gombrowicz.

